

ר"ת	יציאה	כניסה
19:39	18:59	17:49
19:36	19:01	18:04
19:37	19:00	17:56
19:39	19:01	18:08

ירושלים
תל אביב
חיפה
באר שבע

חוט של חסד

בס"ד בר"ה

גיליון לכל בית יהודי | בנשיאות הרב שלום ארוש שליט"א

פרשת בראשית • כ"ו תשרי תשפ"ב • גיליון 740

יו"ל ע"י מוסדות "חוט של חסד"

רח' שמואל הנביא 13 • ת.ד. 50226 • טל: 02-5812210
פקס: 02-5812252 • מייל: al5308000@gmail.com

הרע בהתגלמותו. איך נוצר החיבור הראשוני, זה שהוביל בסוף לחטא הקדמון, והתחיל תהליך הרסני של עבירה הגוררת עבירה וכן הלאה עד שהעולם כולו הושחט?

רש"י הקדוש מצוין שתי עובדות שיוצרות תמונה אחת: האחת היא שהנחש מספר לאישה שהקדוש ברוך הוא שונא אותה והיא מאמינה לו.

כלומר היא לא ידעה ולא הבינה את היסוד הפשוט של האמונה, שה' טוב ומיטיב ורק אוהב מרחם ומשפיע וברא את האדם לטובתו, לתת לו את כל הטוב שבעולם. והשנייה היא שהאדם כפר בטובה, הוא מאשים את ה' שנתן לו אישה שהיא המכשילה אותו ומפילה אותו, והוא מנסה לסלק מעל עצמו את האחריות ולגלגל אותה על מי? על בורא העולם הטוב והמיטיב שרק רצה בטובתו!

המשענת של החיים

המילה 'אמונה' היא מלשון המילה 'אָמון'. כאשר הילד בטוח באהבת ההורים אליו - יש לו אָמון בהורים, וכאשר יש לו אָמון בהורים הוא סומך עליהם ומסוגל לשמוע בקולם גם כאשר הדברים לא מובנים לו, וגם כאשר יש לו הבנות ודחפים ויצרים אחרים.

ואת הביטחון באהבת ההורים מקבלים לא רק ממה שההורים מקרינים, אלא מהכרת הטוב של הילדים. ילד שיודע להעריך ולהגיד תודה - ישים לב להשקעה של ההורים ויהיה מסוגל לחוש את אהבתם וממילא תיבנה לו נפש יציבה ובריאה ויהיה לו קל לשמוע בקולם וללכת בדרך שהם מתווים לו.

אך כאשר ילד לא יודע להגיד תודה ולא מכיר בטובה - לא משנה מה ייתנו לו ההורים, הוא תמיד ירגיש מקופח ואומלל ושנוא ומסכן, הוא תמיד יחיה עם טענות כלפי ההורים וירגיש שהם לא מספיק אוהבים אותו, ובוודאי ובוודאי לא יהיה לו הכוח הנפשי לשמוע בקולם וללכת בדרכם. כל רוח קלה וכל פיתוי מזדמן יגרמו לו לעבור על רצונם. הוא גם יטעה וייכשל וגם כל ימי חייו ירגיש מסכן ושבור. לא עולם הזה ולא עולם הבא.

המשך בעמ' 3

מאמר ראש הישיבה

רפואה לעולם

מבניין לחורבן

אפילו רופא מומחה היה מתייאש. כי גם אם הוא ימצא את השורש של כל המחלות, עדיין יכול להיות שכבר מאוחר מידי כי החולה במצב כל כך קשה. לפעמים גם הרופאים מרימים ידיים.

אבל הרופאים הגדולים רופאי הנפשות שהם הצדיקים יחידי הדורות - הם מבניים שהתורה לא סתם מספרת לנו סיפורים. הם יודעים שבורא עולם שותל וטומן את כל הרפואות בתוך התורה הקדושה. הם מגלים שאם אתה מאמין שאפשר לקלקל תאמין שאפשר לתקן.

המגע הראשוני

ואיך הם מתקנים? הם מוצאים את השורש של כל העבירות ומתחילים לעבוד ולרפא את השורש וממילא כל הגוף מתרפא. ואדרבא ככל שהמחלה קשה יותר, כך הצדיקים צריכים למצוא עצות עמוקות יותר ותרופות מדהימות שלא היו נצרכות בדורות הקודמים. וכן ככל שמגיע זמן הגאולה וקול דודנו דופק ועומד אחר כותלנו ודוחק בנו לעשות תשובה ולתקן - כך מגלים משמיים לצדיקים אוצרות גאולה וישועה ועצות של תיקון ורפוי לכל עם ישראל ולכל העולם כולו.

כדי לאתר את השורש כדאי לשים לב למגע הראשון בין היצר הרע לאדם. לפני חטא עץ הדעת טוב ורע - היה האדם כולו טוב. לא היה בו שום רע, והנחש היה כל

מה ההבדל בין חובש לרופא? החובש מטפל באופן **חיצוני**, דואג שהמצב לא יהיה גרוע יותר, לפעמים ממש מציל חיים, אבל רק עד שהחולה יגיע לידי צוותי הרפואה. אבל רופא, לפחות רופא אמיתי, אמור להיות זה שמטפל **בשורש** הבעיה, זה שמטפל לא רק בסימפטומים, אלא מחפש את הגורמים הראשוניים של המחלה וגודע אותה מראשיתה.

פרשת בראשית מתארת בכמה פרקים כיצד עולם נפלא ומתוק, ממש גן עדן, מידרדר במהירות שיא ותוך עשרה דורות מגיע להשחתה מוחלטת שמחייבת את השמדתו ומחיקתו: כיצד אדם, יציר כפיו של הקדוש ברוך הוא, בעל חכמה מופלאה ועמוקה - טועה וטועה ומטעה ונופל עד שמגיע לעיוותים הגדולים ביותר באמונה ובמוסר.

והיום, לאחר החטא - אנו חיים במציאות שהקלקול וההשחתה נראים כל כך נרחבים עד שנראה שאין שום דרך לתקן את הכול. אם היינו "חובשים", היינו מתייאשים מראש, אין סיכוי להציל את הפצוע הקריטי.

אם זה היה תלוי בנו, היינו אומרים אולי שעולם כזה צריכים פשוט להשמיד ולבנות מחדש, אולי נצליח לחנך את כל האנשים מחדש.

המילה 'אמונה' היא מלשון המילה 'אָמון'. כאשר הילד בטוח באהבת ההורים אליו - יש לו אָמון בהורים, וכאשר יש לו אָמון בהורים הוא סומך עליהם ומסוגל לשמוע בקולם גם כאשר הדברים לא מובנים לו

אמונה בתפילה

מפרשתינו אפשר להתחזק בכח התפילה שיכולה לפעול על אף הבטחת ה' להיפך, וכמו שמובא במדרש רבה (דברים פ' ח א') "אמר רבי אליעזר: רצונך לידע כוחה של תפילה, אם אינה עושה כולה, חציה היא עושה. קיין עמד על הבל אחיו והרגו, יצאה גזירה 'נע ונד תהיה בארץ'. מיד עמד ונתוודה לפני הקדוש ברוך הוא שנאמר: 'גדול עוני משוא', אמר לפניו: 'רבונו של עולם, כל העולם אתה סובל ולעונוני אי אתה סובל? כתבת 'נושא עון ועובר על פשע' סלח לעונוני שהוא גדול'. מיד מצא חסד לפני הקדוש ברוך הוא ונמנע ממנו 'נע' - חצי הגזירה, שכן כתיב: 'וישב בארץ נוד'. מכאן אתה למד שגדולה התפילה לפני הקדוש ברוך הוא". ממדרש חז"ל למדו ולימדו אותנו כוחה של תפילה, גם בשעה שכבר נגזרה גזירה, התפילה יכולה לפחות לבטל את חציה.

חז"ל מדגישים: "מיד עמד ונתוודה... מיד מצא חסד", לימוד חשוב מלמדים אותנו חז"ל - בשעה שיש גזירה, אין להתעכב מלשוב בתשובה ובתפילה, אלא מיד יש לעמוד בתפילה. וכשנעמדים בתפילה זוכים ל"מיד מצא חסד", ומתבטלת לכל הפחות חצי הגזירה. וגדולה מזו למדים אנו על כח התפילה מלמך, כתוב על נשי למך שפחדו להביא ילדים משום שהקב"ה הבטיח לקיין שדרגו יכרת אחר שבעה דורות, ובא למך ומבטיח לנשיו, שה' ימיתו איתו שבעים ושבעה דורות, ויש לשאול באמת מהיכן היה ללמך את העוז לומר שה' יאריך

איתו אף שבעים ושבעה דורות. הרמב"ן מבאר את הדברים שאמר למך לנשיו: שלמך סמך על כח התפילה, כי יתפלל לפניו כי הוא ארך אפים וירחם עליו". למך מנחם את נשיו שצאצאיהם לא ימותו, אף על פי שה' הבטיח לקיין שיקום את דמו מידי רוצחו, מכיוון שהוא יתפלל עליהם וה' יאריך אפו. אמנם למך עדיין לא התפלל, הוא עדיין לא שמע מה' שבגזירה זו יסלח לו בגלל תפילתו, אך הוא בטח בתפילה כל כך, עד כדי שהבטיח הבטחת נוחמים לנשיו - כי סמך על הדבר שבכח התפילה לא ימות זרעו. ומכאן יתאזר כל אחד ויבטח בכח התפילה ויפציר ויתחזק בהתפלל, ולעולם לא יתייאש מלבקש רחמים, כי כל העניין שהאדם לא מאריך בתפילה, או אפילו נמנע מהתפילה וזאת רק משום שאין לו אמונה בכח התפילה. רבי נתן מברסלב מאיר את עינינו, וכותב שהעיקר הוא שצריכים להתחזק באמונה שלמה להאמין בעצמו שיש לו כח לפעול כל דבר בתפלתו, וכשיאמין כך בודאי יתחזק בתפלה. וזה דבר ברור בחוש, שאדם שצריך לעשות איזה דבר ואין לו אמונה שביכולתו לעשותו הוא אינו מתחיל כלל לעשותו. למשל, אם תאמר לאדם להגיע לאיזה מקום רחוק מאוד ברגל, אם אינו מאמין שהוא מסוגל לכך הוא לא יתחיל כלל ללכת, רק אם יאמין שהוא מסוגל לכך אזי יוכל ללכת לשם אפילו שידע שבדרך יהיו לו קשיים ומכשולים רבים, כי מאחר ומאמין שיש ביכולתו לעשות דבר זה והוא מסוגל להתגבר על הכל, אזי הוא מחזק את עצמו ויוצא לדרך.

וכן הוא לענין התפלה. אדם שמאמין שיש ביכולתו

כְּשֶׁבֶא פְעַם אֶחָד מִהַאֲפִיקוֹרְסִים לְהִתְנַחֵם עִם רַבִּי לְוִי יִצְחָק זְכוֹרָנוּ לְבָרְכָה בְּעֵינֵי אֲמִינָה, שָׁאַל אוֹתוֹ רַבִּי לְוִי יִצְחָק, טָרָם תְּחִילְתִּי לְדַבֵּר עִמָּךְ עֵנֵי נֹא אִם מֵאֲמִין אֶתָּה בְּפִסְגָּה רֵאשׁוֹן שֶׁבְּתוֹרָה: "בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ", כִּי אִם אֵינָה מֵאֲמִין בְּזֹאת אֵינִי חֹפֵץ לְהִתְנַחֵם עִמָּךְ כְּלָל וְכָלֵל. כְּאֹמֵר לוֹ שֶׁמִּאֲכֹן לְשׁוֹחֵחַ עִמּוֹ לְלַבֵּן אֶת הַאֲמִינָה שֶׁנִּחְלָשָׁה בּוֹ, אֲוֹלָם אִם הוּא כּוֹפֵר בְּהַכֵּל אֵינִי רוֹצֵה כְּלָל לְשַׁמּוֹעַ דְּבָרָיו הָאֲרִיסִים. וְעַזְבוּ וְהִלְךְ לוֹ. (שיש"ק ד-תקמ)

אָמַר מוֹהַר"ת הַגָּה תְּבַת "מִקְנֵה": יִסְבַּל שְׁנֵי פְרָאשִׁים, אֶחָד לְשׁוֹן תְּקוּהָ, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (יִרְמְיָהוּ י"ז) "מִקְנֵה יִשְׂרָאֵל ה'" שְׁנֵי לְשׁוֹן מִקְנֵה סִיָּם, כְּמוֹ שֶׁכְּתוּב (בְּרֵאשִׁית א') וְלִמְקֵנָה הַסִּיָּם כִּרְא יִסִּים וְאָמַר כִּי שְׁנֵי הַפְּרָאשִׁים הֵם אֶחָד, אֶךְ וְרַק שְׁנֵיהֶוּ נִזְדָּהִים בְּטִבְיִלַת מִקְנֵה סִיָּם, וְעַל יְדֵי זֶה יִהְיֶה הַכֵּל נְכוּן וְיִתְקַן כֵּל מִה שֶׁעֲבַר עָלָיו (כּוֹכְבֵי אוֹר - אֲנָשִׁי מוהר"ן לז)

לפעול בתפלתו הכל, אזי על אף שידע שלפעמים הדרך ארוכה ויכול להיות שיצטרך להרבות בתפלה מאוד ולהמתין זמן רב עד שיענה לו מן השמים, וכן יודע הוא שדרכו רצופה בקשיים ויהיו לו הרבה מניעות על התפלה, למרות זאת מחמת שסוף כל סוף הוא מאמין ויודע שתפלתו פועלת - הוא מתגבר על הכל ועוסק בתפילה עד שזוכה לפעול את הישועה הנצרכת לו.

הרה"ג ר' ירון אשכנזי שליט"א ר"כ חושן משפט
בישיבת "חוט של חסד" מנהל רוחני ב"קו ההלכה"
קו ההלכה הספרדי: *3030

שו"ת של חסד
ע"י בית הוראה "חוט של חסד"

שאלות שנשאלו ב"קו ההלכה"

האם מותר לאכול גבינה וטונה ביחד?

בגמרא (פסחים ע"ז עמוד א') מבואר שאסור לאכול בשר עם דגים יחד מפני שיש בזה סכנה למחלת הצרעת, ונחלקו הפוסקים (בית יוסף אורח חיים סימן קע"ג ושלחן ערוך יורה דעה סימן פ"ד) האם גם בחלב ודגים יש סכנה או שאין סכנה. להלכה - האשכנזים מקילים בזה, ונהגים לאכול חלב עם דגים (דרכי משה אורח חיים סימן קע"ג אות ד'). והספרדים מחמירים בזה ונמנעים לכתחילה שלא לאכול דגים בחלב או גבינה. זבחי צדק (סימן פ"ד סעיף קטן י"ח) וכן איש חי שנה שניה פרשת בהעלותך אות ט"ז). אבל אם בטעות נתבשרו דגים עם חלב מותר אף לספרדים לאכול. כמו כן החשש הוא רק בדגים עם חלב או גבינה, אבל בדגים עם חמאה יש להקל אף לספרדים. הליכות עולם (חלק ד' עמוד כ"ג).

אופים אותם מלכתחילה והופכים אותם מבצק לצנימים, במקרה זה ברכתם בורא מיני מזונות. (אור לציון חלק ב' פרק מ"ז הלכה י').

לגבי הנחת תפילין - אני שמאלי ושכחתי את התפילין שלי של רבינו תם. יש מישהו שיש לו תפילין והוא ימיני האם אפשר באופן חד פעמי להניח? לא יודעים להתיר את הקשר ולהחזירו.

יש להפוך את התפילין באופן כזה שהקשר יהיה לצד הפנימי והקשירה לצד חוץ ובמקרה זה יוצא שהקשירה היא למטה והבית נמצא למעלה. על פי המבואר בשלחן ערוך (סימן כ"ז סעיף ג') וכן פסק בשו"ת אבני ישפה (חלק ז' סימן א').

צריך לייחד בגדים לכבוד שבת ויום טוב, האם מותר להשתמש בבגדים אלה גם לראש חודש וחתונות של חברים?

מדברי מרן הרב עובדיה בחזון עובדיה (שבת א' פרק א')

משמע שהעיקר הוא שיהיו לו בגדים מכובדים לשבת ולא כתוב שאסור ללבשם בימי החול כלל, גם בדברי האחרונים [המובאים בסי' רס"ב סעיף ב'] משמע שיכול ללבוש את הבגדים בימים חשובים רק שיהיו הבגדים מיוחדים לשבת, אמנם כף החיים (סימן רס"ב סעיף קטן כ"ד) הביא בשם ספר פרי עץ חיים "צריך להזהר ששום מלבוש מכל מה שלבש בחול אין ראוי ללבושו ביום שבת, ואפי' החלוק של שבת אין ראוי ללבושו בימי החול כלל". ועל כן ראוי להזהר בזה לכתחילה למי שאפשר.

בדיני טבילת כלים - האם משטח מזכוכית לחיתוך ירקות או מפצח אגוזים כדומה טעונים טבילה?

כל כלי שאין רגילות לאכול מתוכו, מעיקר הדין אינו חייב בטבילה, ועל כן נפסק לגבי צלוחית של זכוכית שאין משתמשים בה לשתות אלא רק לאחסון יין, שאין צריך להטבילה. (שו"ת שלמת חיים החדש סימן ש"ז) וכן סכין שמיועד לחיתוך ירקות שאינם ראויים לאכילה אלא על ידי בישול מעיקר הדין אין צריך טבילה. זבחי צדק (סימן ק"כ סעיף קטן כ"ח).

ואם כן הוא הדין לענייננו שאין הכלי מיועד לאכילה אלא לחיתוך ופירוק אינו חייב בטבילה, ומכל מקום ראוי להטבילים בלי ברכה. הליכות עולם (חלק ד' פרשת מטות אות ה' ואות י"א).

מה מברכים על צנימים - בורא מיני מזונות או המוציא?

ברכתם המוציא משום שקודם כל אופים אותם כלחם ורק אחר כך אופים אותם שוב להקשותם, אבל אם

הבסיס של כל הטוב

כי הכרת הטוב היא היסוד העמוק ביותר בנפש. היא היסוד של כל האמונה. היא היסוד של הידיעה שה' אוהב אותך, שהיא הבסיס של האמונה והבסיס של בריאות הנפש ושל מידת הביטחון. היא הבסיס לחיים שלווים ומאושרים של סיפוק וחיות בלי שגאה קנאה ותחרות. היא הבסיס של כל המידות הטובות. והיא הבסיס של כל קיום התורה והמצוות. כי כאשר אתה בטוח שאבא שבשמיים אוהב אותך, אז אם הוא אומר לך אל תעשה כך וכך, אל תאכל מעץ הדעת - מי יוכל לפתות אותך? מי יוכל להזיז אותך מהאמת? אתה יודע שהאוהב הגדול ביותר והאמיתי ביותר שרוצה באמת בטובתך אומר לך שזה לא טוב לך, אז למה שתעבור על רצונו ותזיק לעצמך?

העבירה שגוררת את כל העבירות

אם קין היה מרגיש כמה טוב לו בחיים ואיזה שפע יש לו, איך היה מקנא בהבל כזאת קנאה מעוררת שהביאה אותו לרצח? חצי עולם היה לו, אבל בלי הכרת הטוב ובלי ההרגשה והידיעה שה' אוהב אותו - לא היה לו כלום והוא הרגיש כל כך מסכן ואומלל עד שרצח את אחיו ובשרו ו"לא ראה בעיניים" לא את היושר, ולא את המוסר, ולא את הרחמנות, ולא את האחוה, ולא את אבא ואימא שנשבר להם הלב, ובוודאי לא ראה את רצון ה' ואת מצוותיו.

אם כך אנחנו רואים את שורש כל העוונות: אדם הראשון לא הכיר בטובה ולא שמח באשתו ובכל הטוב שנתן לו ה', ומילא אצל אשתו זה כבר בא לידי ביטוי בהרגשה שה' שונא אותה ואוסר עליה לאכול מעץ הדעת כביכול לרעתה - וזה סלל את הדרך לחטא ולעבור על רצון ה' המפורש. ומילא אצל קין זה כבר מתבטא בהרגשת ריקנות ואומללות שגורמת לו להיכשל בגדול בעבודת ה' וגורמת לו לקנאה תהומית וליצר הרסנות ורצח שאין כדוגמתו. לא פלא שהעולם המשיך להידרדר מדור לדור עשרה דורות עד להשחתה מוחלטת של כל האנושות.

מתחילים שנה טובה

בני ישראל היקרים, ה' יתברך מנהיג את העולם לפי פרשיות השבוע. יוצא שעכשיו מתחילה השנה באמת. התקופה מראש השנה עד עכשיו - זו הייתה רק ההכנה, אבל שבת בראשית היא הראשית וההתחלה האמיתית של השנה בפועל. אם אנחנו רוצים שנה של התחלה חדשה וטובה, שנה של תיקון מהשורש ומהראשית, שנה של אכילה מעץ החיים, שנה שנהיה בה שמחים ומאושרים ובריאים בנפש, שנה שנזכה בה לקיים את רצון ה' בשלימות - אם כך אנחנו חייבים לתקן מהשורש, לתקן את הראשית! והתיקון הוא תודה, תודה ועוד תודה לה' יתברך. אנחנו מוכרחים להגיע למצב שהתודה לה' "עוטפת" אותנו וממלאת את כל סדר יומנו ואת כל ליבנו ומוחנו, ועל ידי זה אנחנו בעצמנו נזכה לחיות בגן עדן כמו אדם הראשון לפני החטא, וגם נרפא ונתקן את כל קלקולי האנושות, שגם במצב האנוש ביותר, נראה צמיחת רפואה וישועה גדולה מאוד של תשובה שלימה וגאולה שלימה.

בברכת שבת שלום ומבורך
שלמה

סוד המעשה

מופלאים. אך הבעש"ט לגרום לכל הכסף בכיסו שלו, וכך לעשות בעצמו. אך בגלל אהבתו הגדולה לזולת, הוא רצה לחלוק מצווה זו עמו וכך גרם לכסף להופיע בכיסיהם של כל הנוכחים. חושבני שזהו המסר של הסיפור - לחלוק עם הזולת". אך גם תשובה זו לא סיפקה את רבם המגיד כי לא לכך הייתה כוונתו.

משראה המגיד כי אינו נענה בתשובה אשר לשמה סיפר את הסיפור ענה הוא עצמו: "אם יורשה לי לומר", פתח המגיד בתשובתו המסקרנת, "סבורני שהסיפור הזה אינו עוסק כלל בבעש"ט הקדוש ובגדולתו ועוצם נסיו והנהגותיו. חושבני שסיפור זה הוא עוסק בתלמידיו וחסידיו. דווקא אודות גדולתם ואמונתם התמימה והפשוטה של תלמידיו."

המגיד עצר לרגע קל, בחן את הבעת פניהם של תלמידיו הנדהמים מהסיבוב החד של מאה שמונים מעלות שנעשה במסר של הסיפור, לתשובה כזאת כלל לא ציפו. אח"כ המשיך: "אף שהשבת זה עתה הסתיימה ולאיש מהם לא היה כל כסף בכיסו, שהרי עדיין לא יצאו מבית המדרש מאז צאת השבת. בכל אופן הם הכניסו את ידיהם לכיסם ועשו כהוראת הרבי באמונה שלמה ללא עוררין וללא פקפוק, כי אין ימצא כסף באמתחתם ללא כל חילול שבת..."

כשם שאין מלך בלי עם, אין צאן בלי רועה, אין רבי ללא חסידים כך אין נס ללא מאמינים. ייתכן ואם חלילה היו התלמידים מפקפקים בדברי רבם או מנסים להביע דעתם בעניין לא היה הנס מתחולל ולנו לא היה מוסר השכל. גם לחולל את הנס צריך כלי שיחזיק בו, כלי של אמונה, אמונת חכמים תמימה ופשוטה יכולה לחולל ניסים. קחו עימכם צידה לדרך והחזיקו במידת האמונה, אמונה בה, אמונת חכמים והיו מלומדים בניסים.

היה זה אחר פטירתו של מייסד תנועת החסידות, הבעל שם טוב הקדוש, זיע"א. החצר החסידית העתיקה משכנה אל חצרו של המגיד ממעזריטש, ר' דב בער, אשר קיבל את תורת רבו ובהוראת רבו המשיך להנהיג את הצאן והיה להם לרועה נאמן. תלמידים רבים הסתופפו בצל קורתו וחצרו של המגיד. היה זה ערב שיגרתו אשר בו התכנסו החסידים סביב שולחנו של המגיד ממעזריטש, רבי דובער, והוא סיפר להם אחד מהסיפורים על הבעש"ט הקדוש.

"הייתה זו אחת השבתות השיגרתיות כביכול אצל מורי ורבי הבעש"ט הק", פתח המגיד וסיפר, "עד לסיומה של השבת. "ואז" המשיך לספר: "מיד לאחר סיום תפילת מעריב- עוד לפני ההבדלה - הגיע אישה אלמנה בוכיה אל פתח בית המדרש, שעה בה החלו הרבי והחסידים מכינים עצמם ללוות את המלכה ולשמוע הבדלה. היא החלה בוכה ומתייפחת וביקשה להיכנס אל הבעש"ט, ברב רחמיהם הכניסוה לחדר צדדי שבו התפללו הבעש"ט וחסידיו. "רבי, מוכרחים אתם לעזור לי!" היא קראה בקול בוכים. כל השבת לא הייתה לי מנוחה מהדאגה ולכן הגעתי עתה. "הני זקוקה בדחיפות לכסף כדי להשיא את בתי ואין בכיסי אף פרוטה!"

הבעש"ט האזין לדבריה ברב קשב, השתתף בצערה ולאחר מכן הורה לחסידיו להכניס את ידיהם אל כיסם ולתת כל כסף שימצאו שם למען המטרה החשובה. למרבה הפלא, הכסף שמצאו בכיסיהם הגיע בדיוק לסכום אשר ביקשה האלמנה. הוא בירך את האלמנה לשלום והחל בהבדלה...

"אמרו לי", חתם המגיד את סיפורו, "מהו הלקח שיש לנו ללמוד מסיפורו זה של הבעש"ט? החלו החסידים דנים בשאלה ומנסים להביא לרבם את התשובה המספקת. חסיד אחד הביע את דעתו ואמר: "הסיפור הזה מראה את כוחותיו הפלאיים של הבעש"ט". יש לנו סיפורים רבים שמראים את יכולתו של הבעש"ט לחולל ניסים ונפלאות", אמר המגיד. "לשם כך אין לנו צורך דווקא בסיפור הזה, אם כן מדוע בחרתי דווקא בסיפור זה?"

"אבל כאן היה זה נס כפול - לא זו בלבד שהבעש"ט גרם לכסף להופיע באורח פלא עם צאת השבת בכיסיהם של החסידים, אלא היה זה הסכום המדויק - אשר לו הייתה זקוקה האלמנה" התערב חסיד אחר. דעתו של המגיד לא הייתה נוחה גם מתשובה זו מכיוון שלא חסרים סיפורים הממחישים ניסים מדהימים, גם כפולים ומכופלים מסיפור זה, שחולל הבעש"ט הקדוש. חסיד שלישי הביע דעתו ואמר: "ברור שהבעש"ט הקדוש מסוגל לחולל ניסים

בְּקֶשׁוֹ פְּנֵי תְּחִיד

התבודדות ומעלת התפילה
הספר של הרב שלום ארוש
052-2240696

וְעַם יְדִי וְשִׁכְלֵי הַשְּׂתַדְלָלוֹתֵי תַהֲיָה בְּתַפְלָה. וְשִׂאֲמִין בְּאַמְנָה שְׁלֵמָה שְׁכָל הַחֲסֵרוֹנוֹת שֵׁשׁ לִי כְלָם מִחֲסָרוֹן תְּפִלָּה, וְאַזְכָּה לְהִרְבּוֹת בְּתַפְלָה עַל כָּל חֲסָרוֹן שֵׁשׁ לִי וְכִי וְכִי...

וְדַע, שְׂאִין לוֹ לְאַדָּם לְהִסְתַּפֵּק בְּמָה שֶׁמִּתְפַּלֵּל אֶת שְׁלֵשׁ הַתְּפִלוֹת מִתּוֹךְ הַסְּדָד, שֶׁהֵרִי קַעֲטִים זֹכִים לְכַאֵף בְּהֵם כְּרָאֵי, וְאִף מִי שֶׁשָׂכַח הַיָּטֵב, חֲסָרוֹת לוֹ עוֹד הִרְבֵּה תְּפִלוֹת, שֶׁהֵרִי בְּתַפְלָה הַקְּבִיעָה אִין אֶת כָּל הַצָּרִים הַשְּׂתִימִים שֶׁהָאָדָם צָרִיךְ בְּקִשְׁרוֹ יְמֵי חַיָּו, כְּגוֹן כְּשֶׁצָּרִיךְ לְהִתְפַּלֵּל עַל הַזָּאֵה, שְׁלוֹם בֵּית, מִדּוֹת טוֹבוֹת וְכד'.

רַבֵּנּוּ הַקְּדוֹשׁ חֲזָן וּמְדַבֵּר בְּכָל סְקוֹם: אֵתָה מֵאֲמִין - תְּדַבֵּר עִם בּוֹרָא עוֹלָם. אֵתָה לֹא מְדַבֵּר? סִימָן שֶׁהָאֲמָנָה שְׁלֵמָה חֲלָשָׁה מְאֹד. כִּי מִי שֶׁשִּׂאֲמִין הֵאָדָם מְדַבֵּר, זֶה פֻּעַל יוֹצֵא... וְיֵי שְׁלֵמָה מְדַבֵּר זֶה מְרָאָה שֶׁהָאֲמָנָה שְׁלוֹ מִשֵּׁשׁ שׁוֹאֲפֶת לְאִפְסָם. ה' נִמְצָא לִי דָּךְ כָּל הַזָּמָן, אֵתָה מְשִׁשׁ, מְלָאָה אוֹתָךְ, כִּמּוֹ שֶׁאֲמִין דָּוִד הַמֶּלֶךְ: ה' צִלְּךָ עַל יְדִי מִיָּמַי. כִּמּוֹ שֶׁהֶחֱלֵל שֵׁשׁ הָאָדָם הוֹלֵךְ אִתּוֹ לְכָל מְקוֹם וְלֹא מִתְהַמְהָה לְרַגְעַהּ, כִּי הַבּוֹרָא צִמֵּד אֶל הָאָדָם מִשֵּׁשׁ בְּכָל נְשִׂימָה וְנִשְׂמָה וּבְכָל תְּנַעֲמָה וְתַנְעֲמָה, וְלֹא עוֹזֵב אוֹתוֹ לְשִׁבְרֵי שֵׁשׁ לְשִׁנָּה.

וְכִמּוֹ שֶׁהָאֵל לֹא עוֹזֵב אוֹתָךְ - אֵתָה אֵל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ! מָה פְּרָשׁ אֵל תַּעֲזֹב אוֹתוֹ? תְּגִיד תּוֹדָה, תְּבַקֵּשׁ מִסְּנֵה, תִּתְעַצֵּץ אִתּוֹ וְכד'.

חֲשׁוֹב מְאֹד שֶׁיְקַדִּישׁ הָאָדָם - בְּאִפְסוֹ קַבְעוּ - פֶּרֶק זְמַן לְבַקֵּשׁ עַל אֲמָנָה, וּבְבִקֵּשׁ מָה יִתְבַּרְךָ: אֲמֵן ה', תּוֹ לִי אֲמָנָה שְׁלֵמָה, שֶׁאֲמִין בְּאַמְנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין שֵׁשׁ רַע בְּעוֹלָם, וְכִי הַכֵּל בְּיָדַיִם שְׁלֵמָה וְהַכֵּל לְטוֹבָה. תּוֹ לִי אֲמָנָה שֶׁאֵתָה אוֹהֵב אוֹתִי כִּמּוֹ שֶׁאֲנִי, יֵשׁ לָךְ נַחַת רַחֵם מִסְּנֵה.

תּוֹ לִי אֲמָנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין עוֹד מְלַבְּדָה, שֶׁפְּרָשׁוּ שְׂאִין בְּגֵי אָדָם בְּעוֹלָם, וְכָל מִי שֶׁנִּדְמָה לִי שֶׁמִּתְנַכֵּל לִי אִינוֹ אֵלָּא מְקַל שֶׁאֵתָה אוֹחֵז בְּיָדָהּ כְּגַדִּי בְּשִׁבִיל לְעוֹרֵר אוֹתִי לְהִתְקַרֵּב אֵלָיְךָ. תּוֹ לִי אֲמָנָה שֶׁלֹּא אֲשֵׁתִי עֲשֵׂתָה לִי, וְלֹא חֲסוֹתִי, וְלֹא הַבּוֹס שְׁלִי, וְלֹא פְלוֹנִי וְלֹא אֶלְמוֹנִי. אֵלָּא אֵתָה הָאֵל הַמְּרַפֵּס לִי וְקוֹרָא לִי לְבוֹא לְפָנֶיךָ וְהִתְפַּלֵּל אֵלָיְךָ.

תּוֹ לִי אֲמָנָה שְׁלֵמָה שְׂאִין רְצוֹנָה שֶׁאֲרָדָךְ אֶת עַצְמִי, וְלֹא שֶׁאֲשֵׁשׁ אֶת עַצְמִי, כִּי אִין אֲנִי מֵאַחַר וְאִין עוֹד מְלַבְּדָה יִתְבַּרְךָ. תּוֹ לִי לְהֵאֲמִין שֶׁעַל יְדֵי תְּפִלָּה אֶפְשֶׁר לְתַקֵּן הַכֵּל וְלְצַאֵת מְקַל מִדָּה רְעָה וּמְקַל תַּאֲוָה, וְתּוֹ לִי אֲמָנָה שֶׁכָּל חֲסָרוֹן שֵׁשׁ לִי הֵאָדָם אֵךְ יִרְכַּע בְּגִלְגַּל שֶׁמִּסְרָה לִי תְּפִלָּה עַל זֶה, וְתּוֹ לִי רְצוֹן לְהִתְפַּלֵּל הִרְבֵּה וְהִלָּאֵרִי בְּתַפְלָה עַל כָּל חֲסָרוֹן וְחֲסָרוֹן שֵׁשׁ לִי בְּגִשְׁמִיּוֹת וּבְרַחֲמָנִיּוֹת, וְלִפְנוֹת לְכָל טוֹב בְּרַחֲמָנִיּוֹת וּבְגִשְׁמִיּוֹת.

תּוֹ לִי אֲמָנָה שֶׁהַכֵּל בְּיָדַיִם שְׁלֵמָה ה' יִתְבַּרְךָ, וְאַצֵּא מְקַל הַיְּפָחִי

רבי אשר מסטולין זי"ע כ"ו תשרי

לאורם נלך הילולא דצדיקיא

קו האמונה
02-6444250

יוכל לעלות ולהתעלות במעלות התורה והיראה, עוד סיפר שכשהוא היה מגיע למורו ורבו רבי שלמה מקרלין היה מסתיר את הטוב ומראה רק את הרע.

רבי אשר היה נוהג להחשיב ביותר את מצוות נר חנוכה, וביום השמיני - יום 'זאת חנוכה' היה רוקד לאחר הדלקת הנרות ושר 'הדרן עלך נר חנוכה והדרך עלן' כפי שנהגים לומר בעת סיום מסכת. החסידיים שהתפללו על הנהגתו זו באו אל בנו של רבי אשר - רבי אהרן ובקשו ממנו הסבר על הנהגת אביו, ביותר אמרו החסידיים הרי חז"ל אמרו כי נר חנוכה למטה מעשרה וכביכול חשיבותו פחותה. ענה רבי אהרן לחסידיים ואמר

כי דברי חז"ל אין כוונתם חלילה להעיד על פחיתות בחשיבותו של נר חנוכה חלילה, אלא כוונתם כי כוחו של נר חנוכה כה גדול עד שיורד ומאיר אפילו במקומות החשוכים ביותר היכן שכח הטומאה חזק ותקיף, אפילו במקומות אלו מגיע אור הנרות ומגרש את הטומאה, זו הסיבה אמר רבי אהרן שאבי - רבי אשר כה מייקר ומכבד את נר חנוכה. בשנת תקנ"ט נאסר על ידי הממשל הרוסי יחד עם היבעל התיניא רבי שאור זלמן מלאדי זי"ע, בעקבות הלשנה, ושוחרר בחודש כסליו באותה שנה.

תפילותיו היו בהשתפכות הנפש, בנוסף ניחן בקול ערב, והיה משמש רבות כשליח ציבור והיה מעורר את קהל חסידיו לתפילה ששועה ובהתעוררות הלב, המגיע מסטעפין העיר כי נשיבוא משיח צדקנו ועמו שבעת הרועים, יכבדו את רבי אשר לגשת ולהתפלל לפני התיבה. במשך שלושים וחמש שנים הנהיג את קהל חסידי קרלין עד להסתלקותו בכ"ו תשרי ה'תקפ"ז ונטמן בעיר קרלין את מקומו בנו מילא בנו רבי אהרן ושקרא על שמו של מייסד השושלת רבי אהרן הגדול מקרלין.

הרה"ק ר' אשר מסטולין נולד לאביו הרה"ק רבי אהרן הגדול מקרלין לתלמידו של המגיד הגדול רבי דב בער ממעזריטש זי"ע. כשהיה רבי אשר בן עשרה שנים הסתלק אביו רבי אהרן לשיבה של מעלה כשהוא בן ל"ו שנים בלבד, בנו היחיד - אשר, נותר יתום צעיר, הרה"ק רבי שלמה מקארלין שהיה מגדולי תלמידי רבי אהרן הגדול וזכה להמשיך את דרכו של רבי אהרן הגדול, לקח את אשר הקטן לבן ואצלו התגדל הנער הצעיר שהפך לתלמידו הגדול.

במשך עשרים שנה הנהיג רבי שלמה את קהל עדת קרלין ביד רמה, עד לריצחתו בידי בן עוולה קוזק רוסי בעיר לודמיר.

לאחר פטירתו של מורו ורבו רבי שלמה היה נוסע יחד עם רעו רבי מרדכי סלעכוויטש לצדיקי הדור: רבי ברוך ממעזיבוז זי"ע, רבי פנחס מקוריץ זי"ע, ל'אזהב ישראל' מאפטא זי"ע, ולמגיד מקודניץ זי"ע, אשר שדכו עם הרבני פייגא. לאחר נישואיו התגורר במשך תקופה בעיר קודניץ וזליחוב.

בשעת הסתלקותו הסתלקותו הטראגית של רבי שלמה היה רבי אשר אברך צעיר בכך 30- שנים וחסידי קרלין ביקשו שיקבל עליו את עול הנהגת הציבור, וימשיך את דרך אביו וסבו הקדושים, רבי אשר נעתר לבקשתם והחל להנהיג את חצר קרלין כפי דרך אביו הקדוש.

רבי אשר הנהיג את חסידיו ושומעי לקחו בדרך של אמת צרופה, והיה שמור בפיו שכשם שאת נגעי הצרעת יש להראות לכהן, ולא להסתירם, כדי שיקבע להם סדר טהרה כראוי, כך על החסיד להגיע לצדיק ולא להחביא את מעשיו הרעים, ולהראות כאילו הוא צדיק גמור, אלא להראות את האמת על עצמו, על מנת שהצדיק יוכל להראות לו דרך תשובה,

בראשית ברא אלוקים

בכל רגע
אלוקים בורא את העולם מחדש,
ומעניק לו חיים!
אף פעם לא מאוחר -
כולם מתאחדים לאהוב כל יהודי!!!

אני אוהב כל יהודי

רכישת ריחן לרכב וחוצרים נוספים:
050-9931931

אהבת ישראל במסירות נפש

זה כל
מה
שעם ישראל
זקוק
עכשיו!

מצוה גדולה להפיץ במליונים
צלצלו: 052-2240696

עזר כנגדו

כתוב בפרשה "לא טוב היות האדם לבדו אעשה לו עזר כנגדו", אדם צריך לדעת שאם אין לו קשר אמיתי עם אישתו זה נקרא לא טוב, כי זה נקרא שהוא חוזר להיות לבד, אם אין שלום בית, על זה ה' אמר בתורה "לא טוב".

כי כשיש קשר בין איש לאישתו זה הכי משמח את ה', ולמה לא לשמח את אבא שבשמיים, שלא מפסיק לתת לנו כל טוב.

פעם החתם סופר סיים את הש"ס בעיון יחד עם תלמידיו, עשה מעמד גדול לכבוד סיום הש"ס והיה שם שמחה גדולה, אז הוא בירך שהשמחה במעונו. בלילה שהוא ישן, הראו לו בחלום שיש הקפדה גדולה בשמיים על שבירך שהשמחה במעונו, כי זו הברכה מברכים ששני בני זוג מתחתנים. כי עם כל הכבוד שיש חיבור בין בעל ואישה שיש אהבה אמיתית. אז ה' באמת שמח, יותר מכל סיום של ש"ס שיהיה בעולם. כי זה התכלית של העולם שיהיה אהבה בין שני אנשים. וזה היצר הרע, לא מראה לאדם ומחליש אותו שלא ישקיע בשלום בית שלו.

רבי נחמן אומר שהיצר הרע כל היום חושב איך להרוס את השלום בית, כי הוא יודע שאם יהרוס לו את זה אז הוא הרס את העיקר, את התכלית של האדם. לכן אדם צריך לדעת שברגע שאשתו באמת צריכה אותו יעזוב הכל, נכון שאתה באמצע משהו, אבל תרגיש את אישתך, תהיה בן אדם, תפסיק לחשוב רק על עצמך, כל העבודה והתיקון של האדם זה להגיע לענוה. ולא לשכוח תמיד, שאדם מוריד את הראש ויש לו

ועם השכל הזה יהיה שכונה בבית, כי שיש אהבה בבית, יש לך שכונה בבית, וצריך לשמור עליה, זה דבר עדין, יש לך כותל מערבי בתוך הבית. לכן כל השלום בית זה דבר עדין, מילה אחת יכולה להרוס את הכל.

תלמד תורה אבל עם שלום בית, תעשה הכל אבל שלום בית. ואהבת לרעך כמוך, היית רוצה שיגידו לך שאוהבים אותך, נכון? היתה רוצה לשמוע דברי הערכה, נכון? אז תפתח את הקשר עם אשתך, תשקיע זמן לדבר איתה, יהיה לך ברכה בלימוד, יפתח לך בלימוד, בתפילה, בקשר שלך עם ה'.

אחת יכולה להרוס את הכל.

הרב שלום מזור
מהמרצים הבכירים
של
"חוט של חסד"
058-4180994

חיזוקון
מתחזקים בשמירת שבת

כבוד זעונג השבת

ישתדל לענג את השבת במיני מאכל ומשתה חשובים הערבים לחכו, וירבה בבשר ויין ומגדנות כפי יכולתו (בהלכה ובאגדה)

לקבלת מטרים מחזקים 052-6672221

אחזקת **כולל חצות!** למי שרוצה ישועה באמת

השליחים שלך ללימוד בחצות הלילה מלווים אותך לישועה שלך

02-5308000

ילדון חידודון

פעמיים בפרשה מצינו קללה, הקשורה לאדמה, פעם אחת: "ארורה האדמה בעבורך" פעם שנייה, "ארור אתה מן האדמה", כלפי מי נאמרו הקללות, ואיזו קללה חמורה יותר?

תשובה פרשת ניצבים: "כי אני ידעתי את מריך ואת ערפך הקשה הן בעודני חי עמכם היום ממרים היתם עם ה' ואף כי אחרי מותי" (דברים לא, כז).

הזוכה: ר. פ. נתיבות

al5308000@gmail.com | 02-5812252

רוצה לזכות בפרס? שלח לנו סיפור תודה בעל תוכן ייחודי ותזכה בפרס ללא הגרלה
al5308000@gmail.com | 02-5812252

ילדים מספרים תודה

כרטיס טיסה של תודה

הסיפור שלי מתחיל כחודש לפני ראש השנה האחרון, אך לפני זה אני יקדים שקוראים לי נחמן, ואני בן 9.

אף פעם לא הייתי בראש השנה באומן, אבל השנה אבא שלי אמר לי- אתה כבר ילד גדול, אני רוצה שתבוא איתי לאומן בראש השנה. אני כל כך שמחתי והתרגשתי וסיפרתי לחברים שלי בחיידר. לא הפסקתי לחשוב על זה גם כשמאוד ניסיתי, אפילו חלמתי בלילה איך אני מתפלל בקבר רבי נחמן והמוני אנשים מתפללים ושרים מסביבי. יום הטיסה הגיע השעה מתקרבת ל 2 בצהריים, מזוודות ארוזות אנחנו בדרך לשדה תעופה, כעת היה לאבי זמן כמה דקות. הוא ישב ובדק את מסמכי הטיסה והנה נתקלות עיני: שעת המראה 13:50, כשחשבנו שזו שעת התייצבות בשדה. שיחת טלפון אחת נתנה לנו להבין כי הפסדנו את הטיסה וספק אם נמצא טיסה חלופית, כמה מאכזב וחבל...

וסיפרתי לחברים שלי, ומה אני יגיד להם עכשיו??

אבי ראה שאני מאוד מאוכזב, אז הוא אמר לי, אנחנו עוזבים עכשיו את כל העניינים עם הטיסה ולא מתקשר לאף אחד, אנחנו עכשיו נאמר תודה לה' על כל מה שה' יחליט בסוף. וכך אני ואבי התחלנו לומר תודה על הכל, על הרצון לנסוע, על המזוודות מוכנות, על כרטיסים שהפסדנו על העיכובים עם טיסה, ועל זה שלא מצאנו מקומות, ועל כל הטלפונים שגורמים לאבי להיות טרוד.

אבי אמר לי שהוא באמת מאמין שזה לטובה, ואנחנו לא יודעים מה השם מתכן לנו. אני באמת הצלחתי להיות שמח כי הבנתי שהכל לטובה.

אבי התפנה לעיסוקים שלו, ובסיעתא דישמאי גדולה בנס פלאי נמצאו כרטיסים חלופיים לטיסה בכמה שעות המתנה... אבי הודיע לי שאכן השגנו כרטיס טיסה וכל העניינים הסתדרו על הצד הטוב ביותר. ולשמחתי לא היה גבול

אמרת תודה ונסעתי לאומן.

את האמת הייתי מאוד מאוכזב, כבר ציפיתי

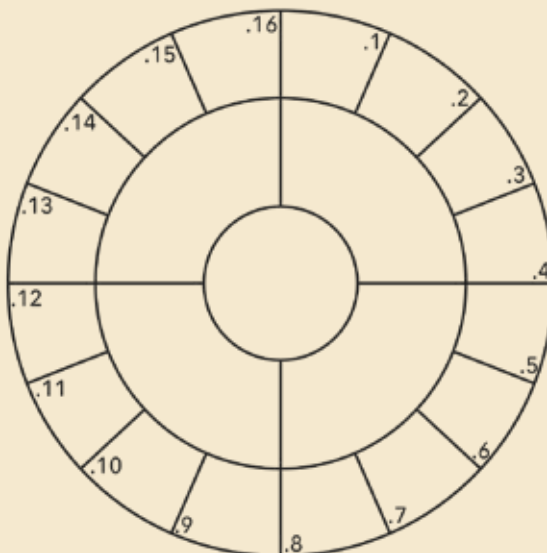

פתרונות יש לשלוח למייל: al5308000@gmail.com
או לפקס: 02-5812252 | יש לציין שם מלא, כתובת מלאה וטלפון

עשיונות

תשבץ במעגל

מלאו את התשבץ כך שהאות שלישית תהיה זהה לכל המעגל (כתבו אותה במרכז)

- 9. סמל מדינה
- 10. בן הפרה
- 11. כלי קצירה
- 12. ליבי בישועתך
- 13. חוט עבה
- 14. כדור הארץ, יקום
- 15. כלי מיתר
- 16. נושא משאות

- 1. חוץ לארץ
- 2. מדבקה לשליחת דואר
- 3. בית תרנגולים
- 4. קצה הכביש
- 5. רכוש
- 6. מחוץ לאטמוספירה
- 7. הרבה טקסט
- 8. בנה כביש

זוכה פרשת ניצבים: יוסף חיים ל. בני ברק

בדיחות הדעת

ילד מגיע עם תחושת על הראש. המורה שואל אותו מה קרה חמוד?? הילד עונה דבורה עקצה אותי. המורה שואל וזה לא מוגזם תחושת על כל הראש??

הילד אמר מה אני אעשה אבא הרג את הדבורה עם מחבת...

העלון מוקדש להצלחת ראובן חיים בן ברוריה הצלחה בלימוד ובהכל

להקדשת העלון: 02-5308000

בתוכם ילדים שונים- גם שטריימל, גם כובע עגול, כובע קנייטש, ספודיק, כיפה עם או בלי סרט וכיפה סרוגה.

אני ילד מיוחד

כל ילד הוא עולם מלא של כוחות ויכולות, שאיפות ורצונות, נטיות אישיות וכישרונות. כל אחד שונה מחברו, כיוון שלכל אחד ה' יתברך הועיד למלא בעולם תפקיד משלו, השונה משל חברו. הן התכונות והן הנטיבות שניתנו לאדם מסוים, הוענקו לו בהתאמה מדויקת לתפקיד שהוא אמור לבצע בעולם. לא נוכל למצוא בעולם שני אנשים זהים או שני זוגות הורים המגדלים ילדים זהים בנטיבות זהות. הילד ה"עצל", מהווה בעבורנו אתגר להתמודדות. התמודדות זו היא העבודה הפרטית שלנו, כי חינוך הילד פירושו לצעוד עם הילד בדרכו שלו, להתחשב באופיו המיוחד ולכנות אותו.

את הפסוק: "הֲנֵקָה לְעֵצֶר עַל פִּי דְרָכָו גַם פִּי יִקְוֶן לֹא יִסָּר קִסְפָּהּ: (משלי כב' ו') מפרש המלבי"ם: "מצוה שיהיה החינוך על פי דרכו ולפי הרושמים שיש בו, אל מה שהוא מוכן אליה, כי כל אדם מסוגל מטבעו לעניין אחר..." הורה שמצליח לגלות את הייחודיות שבכל ילד מילדיו ונותן לו כלים להתמודד עם התכונות האופייניות לו- עוזר לו לפתח דימוי עצמי בריא ובכך הוא עוזר לו את המתנה הגדולה ביותר שאפשר להעניק לילד "בטחון עצמי" להצליח בחיים ולשאוף לממש את היכולות האישיות שלו.

הרב אבוחצירא - יועץ, מאבחן ומטפל לייעוץ טלפוני ללא תשלום בימים ג' - ד' משעה 8-10 בערב נייד: 054-8434435

חינוך באהבה הרב יצחק אבוחצירא

משפחה אחת, ילדים שונים פרק ב'

אנחנו ממשיכים בע"ה עם משפחת אתרוגי. סיפרנו בשבוע שעבר שאבי המשפחה מר אתרוגי, הצעיד את כל 8 ילדיו, ממש לפי חוקי המשפחה. אך למרבה הצער, לא כל ילדיו יצאו אתרוגים, והשאלה המתבקשת היא: איך צמחו להם מינים זרים בעץ האתרוגים?

עץ האתרוגים- מורכב

הבעיה של מר אתרוגי, נמצאת לצערנו במשפחות רבות, טובות ואפילו טובות מידי. מר אתרוגי לא השכיל להבין שלא כל ילדיו היו "אתרוג". מר אתרוגי לא רצה לראות את "מידת הקנאה" ואת הקשיים הנפשיים שהיו לשרה'לה כשראתה את הנעלי-הסירה הוורודות של רותי השכנה ועיניה "כמעט יצאו מחוריהן" היא היצאה לעברן בימים וחלמה עליהן בלילות. אך לא רק על הנעליים חלמה, גם על הממתקים שהביאה רחלי לכיתה ועל החצאית של רבקי, על הרכב החדש של השכנים ובעצם על כל מה שראתה. למר אתרוגי לא היה רצון לראות את המורכבות של ילדיו, הוא רצה שכולם יהיו אתרוגים ולא עניין אותו כלל מה הם באמת. הוא לא עסק בחינוך ילדיו- הוא היה עסוק "באילוץ".

נתקלת פעם בילד כזה?

מסופר על זוג הורים, שבאו עם ילדם ה"בעייתי" למחנך מפורסם. לאחר שסיפרו למחנך על מעללי הילד, הם שאלו אותו "נו, תגידי! נתקלת פעם בילד כזה?" "באמת, זה פעם ראשונה ב-30 השנים שאני עוסק בחינוך, שאני נתקל בילד כזה... אבל אספר לכם בסוד- שאני אומר את זה לכל ההורים שבאים אלי". הורים יקרים! עלינו להפנים, שבאמת הילד שלנו הוא לא "ילד רגיל" הוא ממש ילד "מיוחד"-כי כל ילד הוא עולם בפני עצמו. ולכן, בכדי שנוכל בע"ה לחנך את בנו היקר "לפי דרכו" עלינו לדעת ולהכיר היטב את תכונות הנפש שלו.

ילדים מורכבים

פעמים רבות אנו נתקלים בילדים מורכבים ביותר, כאשר הגישה אליהם צריכה בדיקה יסודית יותר, אפילו מקצועית. לדוגמה: כאשר חוברות התכונות- עקשן ומרדן באותו הילד, זו ממש צרה צרורה. ילד זה כלל אינו דומה לילד "עקשן-ביישן" שלאחר המבט שלכם הוא מתרכך. הילד ה"מרדן עקשן"- ישתדל ויתאמץ למרוד בכל מה שתנסו לחנך ולקבוע. הוא יתמיד במלאכתו ויתעקש להיות הילד הרע (מכירים?!). כל רצונו יהיה להקיט ולהרגיז וכי ילד מסוג זה יצטרך הרבה תפילות, סבלנות וריכוך מתמיד. אין נוסחת קסם המתאימה לכל הילדים וצריך להכיר את הילד על מנת למצוא נתיבים ודרכים לחדור לליבו, לגרום לו לשתף פעולה על מנת שיתחנך כראוי. כולנו באמת רוצים שילדנו יהיו שווים. יתנהגו באותה צורה וישוחחו באותה השפה. כולנו רוצים הרמוניה משפחתית. מעטים המשפחות שמוכנות לאגוד

בחירות שאינן נכונות

כל הבנים למדו בתלמוד תורה הכי חשוב, אפילו שלא כולם היו כישרוניים והרמה הלימודית בכלל לא התאימה להם. אבל מה זה חשוב לעומת הידיעה שבני לומדים (נמצאים) בתלמוד תורה הטוב ביותר. אותו הסיפור היה עם בית הספר לחמונות של הבנות. עם החוג לקלרינט, שהודיה הקטנה הלכה אליו פעמיים בשבוע רק לאחר אימונים, כי אמא מאוד אוהבת קלרינט. עם סגנון הלבוש שההורים התעקשו שיהיה בדיוק לפי ההחלטות שלהם, למרות שלא הייתה שום בעיה מצד ההלכה. מלחמת עולם הייתה על צבע הגרביים, סגנון הנעליים, כמה כפתורים יהיו בחולצה ועוד אלף יוכיחים ומריבות.

דווקא בגלל החינוך

אילו מר אתרוגי היה רואה את המיוחד שבכל ילד. אילו הוא היה בודק ומבחין "שלא כל ילדיו אתרוג" הוא

כך האור יכבוש כל חושך

להדליק את החושך כל אחד יכול-

גם אתה!

איך? אנחנו כבר נמצא לך את הדרך

058-4180994